

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Сваке недеље, браћо и сестре, Света Црква износи пред нас по један догађај из живота Господа Христа и по неку поруку или поуку Његову коју је оставио нама људима да по њој живимо, да се по њој управљамо.

Данашње Свето Јеванђеље говори о циљу доласка Господа Христа у овај свет. Син човечији је дошао да нађе и спасе оно што је изгубљено. Шта је то изгубљено у овоме свету, браћо и сестре? Па изгубљен је човек, изгубљено је човечанство. Од првога дана, од првога човека на земљи и Еве, праматере наше, род људски је изгубљен. За шта је изгубљен? Изгубљен је за Живот Вечни, за онај циљ ради кога је и створен. Јер кроз грех праоца нашега Адама сви његови потомци су у ствари наследили његов тај првородни грех и били су изгубљени за Живот Вечни. Син човечији, Син Божији, Господ Исус Христос долази у овај свет, рађа се као човек од Свете Богородице, живи са људима, проповеда, учи, страда од људи, васкрсава да би нашао и спасао оно што је изгубљено.

Повод да ову истину Господ објави људима јесте један Његов улазак у Јерихон и сусрет са човеком Закхејем. Закхеј беше познат у целој граду Јерихону јер је био цариник, био је порезник, скупљао је порез за власти, за римске власти које су тада владале и Палестином. И, као и увек што бива, они који раде на том послу да имају и неке користи од тога. Зато су цариници били веома омражени у јеврејском народу, јер су, скупљајући порез за цара, узимали и за себе како је ко успео и могао. Ето такав је био тај Закхеј, тај цариник. Али у њему се нешто пробудило. Чуо је да долази Христос, знао је да га увек прати велика маса народа, а он је био нискога раста. Да би могао да види тога чудеснога Учитеља о коме толике приче круже по народу, он је отрчао напред, попео се на једно дрво, на дивљу смокву, да би боље видео Христа. Идући са народом Господ кад је дошао до тога дрвета погледао је горе, видео Закхеја у гранама дрвета сикоморе и обратио му се по имену: „Закхеју, сиђи доле“ - и он сиђе - „јер ми данас ваља бити у кући твојој“. Не само да га је

видео, не само да му се обратио, него му чини част да уђе у његов дом.

Закхеј је брже стрчао са дрвета, одјурио кући својој да припреми дочек томе великом учитељу, како је он мислио тада. И Господ заиста са својом пратњом долази у дом Закхеја. Многи од оних који су пратили Господа Христа из реда фарисеја, садукееја, који су себе сматрали праведнима а Закхеја грешником, почеше да гунђају: „Зашто учитељ наш улази у кућу овога грешнога човека? Зашто му чини толику част?“ Господ, знајући њихове помисли, одговара им: „Данас дође спасење дому овоме, јер је и ово син Давидов, син Аврамов“. И онда Закхеј, потрешен тиме што се десило, стаде пред Господа и рече: „Све што сам некоме закинуо вратићу четвороструко, а половину имања мога“ – коју је сигурно неправедно стекао – „даћу сиромасима.“ Ето покајање које се појавило у души тога Закхеја, тога цариника, тога јавнога грешника по мишљењу народа, произвело је одмах и плодове покајања. Као што је Господ једном приликом и рекао: „Родите родове достојне покајања“. Не вреди речима говорити, треба и делима потврдити своје речи. И ето, Закхеј чим је рекао то, чим је осетио покајање у души својој, он је објавио и да ће и делима то учинити: „Половину имања даћу сиромасима. Ако сам некоме нешто закинуо вратићу четвороструко“. Е, то покајање Закхејево даде повода Господу да каже: „Ето данас дође спасење кући овој, дому овоме, јер Син човечији је дошао да нађе и спасе што је изгубљено“. Закхеј, кога су сви сматрали грешником, за њих је био изгубљен човек. Али, ето, Господ долази, улази у његову кућу, спасава и њега и целу породицу његову. Чиме? Тиме што су они поверовали у Господа Христа, да је то тај истинити обећани Месија.

Али то што је Господ рекао Закхеју има још један узрок. Чиме је Закхеј показао и заслужио толику част да му Господ уђе у дом његов? Показао је ревношћу својом. А ревност је у томе што није пожалио труда да се пентра на високо дрво да би видео Господа. То је био доказ његове вере. То је био доказ да је он спреман да прими речи тога Учитеља, да Га види, да Га позна.

Ето, браћо и сестре, Господ је и ради нас дошао у овај свет. И ми смо, сви који грешимо, а грешимо као људи много пута на дан - каже Апостол Петар да праведник седам пута на дан греша; ми сигурно много више - седам пута седамдесет и више од тога; и ми смо кроз наше грехе, уствари, изгубљени. И нас Господ треба да нађе и да нас спасава. Ради тога је Он и дошао - да људе спаси и да им дарује Живот Вечни. И ми треба да будемо спремни да примимо Господа у наш дом, у дом душе наше, у срце наше. Како? Ревношћу за веру, Светом Тајном Покајања и Исповести, да не примамо Господа Христа - да не приступамо Светом Причешћу - без припреме која је устаљена у Цркви: постом, молитвом, покајањем, исповешћу. Јер само ако припремимо себе, ако покажемо ту ревност за веру у Господа Христа, за одбрану наше Вере Православне, онда ћемо кроз то се удостојити да Господ дође и у наш дом и да каже: „Данас дође спасење дому овоме“.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, молитвама преподобне Ксеније коју данас славимо, даровао и свима нама, и целом роду нашем, и свима људима добре воље, да покажемо ту ревност за веру нашу, за Господа Христа, да Га примимо у дом душе наше и да чујемо од Њега ове блажене речи - „Данас дође спасење дому овоме“ - како бисмо, живећи по Његовим речима, по Његовим заповестима, трудећи се у животу своје да избегавамо грех а да чинимо добро, као што Закхеј је обећао и учинио, да родимо плодове достојне покајања, да бисмо када пођемо одавде нашли се тамо где треба да будемо, ради чега смо и створени, да будемо у Царству Христа Бога нашега, и да тамо са Свима Светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.